



SOMETHING IN THE WAY

LIAF 2011







Innhold/Contents

<i>Something In The Way</i> by Thora Dolven Balke & Linn Pedersen	5
Program	8
Kunstnere/Artists	11
Ann Cathrin November Høibo	12
Anna Molska	14
Anders Nordby	17
Arild Tveito	18
Christoph Keller	20
François Bucher	22
Habima Fuchs	24
Ida Ekblad	26
Kjersti G. Andvig	28
Lindsay Seers	30
Markus Selg	34
Michel Auder	36
Simen Dyrhaug	38
Steven Claydon	40
Kart/Map	44
Lavvo Symposium	48
Ånde Somby	49
Dausteg	50
Ellen Einan	51
François Bucher	52
John Giorno	53
Karl Larsson	54
Kristian Alm og Martin Horntveth	55
Lawra Somby	56
Martin Guy	57
Morten Strøksnes	58
Siri Borge og Øyvind Johansen Lind	59
Trine Falch	60
Werner Linster	61
Musikk/Music	63
Charlotte Bendiks	64
KOHIB	65
Løkbrød	66
Nosizwe Baqwa	67
Taigatrost	68
Torpedo	69





Something in the way.....5

LIAF 2011 vil utfolde seg som en serie hendelser. Situasjonene og diskusjonene som oppstår underveis vil utgjøre festivalens manifest. Det er en foranderlig konstruksjon basert på de deltagendes tilstedeværelse, deres arbeid og publikummet. Årets festival – *Something in the way* – er en utstilling med 14 nye arbeidere fra 14 kunstnere, samt et symposium i en Lavvo med inviterte deltakere fra mange ulike felt.

For første gang i LIAFs historie finner festivalen sted i Kabelvåg. En kunstfestival i en liten by i Lofoten er uungåelig en syntetisk situasjon. Vi er alle malplasserte her – på en utstilling, på en festival, på en øy, på et symposium i en Lavvo, i en regulert by omgitt av et truende og vakkert landskap. Den samme utålmodigheten finnes her som overalt ellers; et begjær for underholdning og en frykt for kjedsomhet. Etter å ha tilbrakt en dag med fingrene limt til en touchscreen kan man føle en trang til å gripe naturen rundt seg med tommel og pekefinger. Trykke fjellene nærmere hverandre eller presse midnattsolen ned mot horisonten. For oss har *Something in the way* mange forskjellige betydninger. Det har også blitt en allestedsnærværende retningslinje, ropt ut over himmelhvelvingen. Landskapet her er overveldende og man må skyve det til side for å fokusere, for å komme til kjernen.

Vi synes det var rett og rimelig at Kabelvåg burde få sjansen til å påvirke kunstverkene før de griper inn i bybildet. Alle de deltagende kunstnerne ble invitert til å besøke Kabelvåg, for så å

LIAF 2011 is an unfolding of events. What arises from the situations and discussions will form the festival's manifest. It is a transient construction based on the presence of its participants, their works and the audience. This year's festival – *Something in the way* – is an exhibition of 14 new works by 14 artists, and a symposium in a Lavvo with invited participants from various fields.

For the first time in LIAF's history the festival takes place in Kabelvåg. An art festival in a small town in Lofoten is a highly synthetic situation and we are all misplaced here: in an exhibition, at a festival on an island, in a symposium in a Lavvo, in a regulated town in a looming landscape. The same impatience exists here as everywhere, the same want for entertainment and fear of being bored. After a day spent caressing an iPad touch screen one can almost feel the urge to grab two mountains with thumb and index finger and pull them together. Or push the midnight sun down to make it move faster towards the horizon. Our title *Something in the way* has many meanings to us, but it has also become a ubiquitous heading; a shout across the skyline. This place is so overwhelming, after a while you'll want to push it aside to focus, to get to the heart.

We thought it fair that Kabelvåg should have a chance to influence the works before they impose themselves here. Each artist was invited to visit Kabelvåg and then to return in the weeks leading up to the opening to continue the works. To meet a place with the intent of making art in it forces different approaches: from observer to sampler to intruder.

How is this meeting doable; with a



Something in the way.....6

komme tilbake påny og fortsette arbeidet i ukene før festivalen. Når man som utenforstående skal lage kunst i møtet med et fremmed sted, tvinger ulike tilnærminger seg frem: Fra observatør, via *sampler*, til inntrenger. Hvordan er dette møtet mulig? Med en ydmyk nysgjerrighet som synliggjør det som tidligere har vært skjult? Som en aktiv *sampler* som bruker stedet som materiale uten hemninger?

Something in the way leter etter et komprimert uttrykk hvor spontanitet og refleksjon kan smelte sammen uten lag av avstandsskapende sjargong. Det er et forsøk på å finne nye talemåter midt i det språklige kaos vi allerede befinner oss i. Dette er ingen anti-teoretisk posisjon, men heller et uttrykk for en tretthet, med de økende kravene til å klargjøre og rettferdiggjøre kunst. Følelsen av at noe har gått tapt stiger i takt med kravet om kontekstualiserende artikuleringer. Vi vil gjenoppdage magefølelsen; den spontane og irrasjonelle reaksjonen. Kunstnerne vi har invitert utfordrer tillærte kunnskaper, terminologier og ferdigheter. De rokker ved påtvungne systemer, snubler i egne trappetrinn, og tester kroppslige og mentale yttergrenser – hvor språket pendler mellom babbler og poesi.

Lofoten har lenge vært et sentrum for både frivillig og ufrivillig immigrasjon. Vi er her i en kompromitterende posisjon som både som *insidere* og inntrengere. Men denne konflikten er også en passende bakgrunn for å undersøke hvordan det er å ikke fullt ut mestre et språk eller et systemet.

humble curiosity, revealing what was previously hidden? As an active sampler, using the place as mouldable material without inhibition?

Something in the way looks for a compression, to see if expression and reflection can merge in one utterance without a distancing layer of jargon. It is an attempt at finding new idioms while surrounded by an already enormous articulation. This however is not an anti-theoretical position; it is rather describing weariness with the increasing demand to elucidate and justify artistic expressions. The more it is pre-articulated, the more it leaves behind a sense of emptiness, of something lost. We want to include the gut feeling, the spontaneous and irrational reaction. Our invited collaborators challenge acquired knowledge, terminology and skill. Either by unsettling the imposed system in a given setting, or stumbling within their own knowledge, or through defined experiments in finding the point where you have to let go physically and mentally, where language oscillates between babble and poetry.

Lofoten has been a centre of much immigration, both voluntarily and involuntarily.

We are here in the compromising position of being both insiders and intruders. But this conflict is a suiting background for exploring what happens when one is not master of the prevailing language or social system. We have put together a symposium in two Lavvos. This takes place during the two days after the opening, and it will be the festivals meeting point. A *symposium* used to be an exchange of poetry and rhetorical games – a forum for philosophical discussions. An eating and



Thora Dolven Balke & Linn Pedersen.....7

Vi har satt sammen et symposium i to lavvoer. Dette er lagt til de to dagene etter åpningen og vil være festivalens møtepunkt. Opprinnelig var et *symposium* en utveksling av poetiske framførelser og retoriske leker – et forum for filosofiske diskusjoner. Et etegilde og en drikkefest under både Apollons og Dionysos' beskyttelse. En sammenkomst i beruselsens, dialogens, overskridelsens og refleksjonens tegn. Denne rammen er valgt for gjensidig påvirkning; fra den talende til den lyttende og tilbake igjen. Lavvosymposiet skal drives av samtalens og historiefortellingens energi, av feilenes poesi og av skreddersydde avvik i et forsøk på å sette til side det begrensende regelverket som styrer våre talemåter.

drinking party under the watch of both Dionysos and Apollon: a coming together of intoxication and dialogue, transgression and reflection. The setting is made to influence both ways and full circle, from speaker to listener and back again. This is what our Lavvo symposium is about – the energy of conversation and storytelling. A poetry of mistakes, of tripping up learned thinking and familiar systems. An attempt at transcending the limiting set of rules that define communication.



Program LIAF 2011.....8

ÅPNING Torsdag 11.08

16.00 Offisiell åpning av **SOMETHING IN THE WAY** på torget i Kabelvåg. Festivalen åpnes av Britt Smevik. Tale ved årets kuratorer Linn Pedersen & Thora Dolven Balke og markering av LIAFs 20-års jubileum ved Tor Inge Kveum. Konsert med Løkbrød.

18.00 Omvisning av utstillingen og åpning av alle verkene. Mat og drikke

20.00 og utover: Åpningsfest på Præstengbrygga. Konsert med Nosizwe m/ band, Dj Taigatrost m.m

LAVVOSYMPOSIUM Prestskjeia, Kabelvåg Fredag 12.08

16.00 og utover
Morten Strøksnes
Trine Falch
Werner Linster
Siri Borge & Øyvind Johansen Lind
representerer Parallellaksjonen
François Bucher

Isaias Mavisoy Jansasoy
Karl Larsson
Konsert Taigatrost

BAR åpen fra 15.30 og utover
SJØMAT GRILL åpen fra 17.00–23.00
BADSTU fra 19.00

Lørdag 13.08

16.00 og utover
Kristian Alm, musikk av
Martin Horntvedt
Ellen Einan
Delia Derbyshire—
presentert av Martin Guy
John Giorno
Lawra Somby
Dausteg

BAR åpen fra 15.30 og utover
SJØMAT GRILL fra 17.00–23.00
BADSTU fra 19.00

Master of Ceremony:
Ande Somby

Dj`s begge dagene
Taigatrost
Charlotte Bendiks
KOHIB



Program LIAF 2011.....9

OPENING Thursday 11.08

16.00 Official opening of SOMETHING IN THE WAY at Kabelvågs town square. The festival will be opened by Britt Smevik. Speech by this years curators Linn Pedersen & Thora Dolven Balke. Speech by Tor Inge Kveum to mark the 20th anniversary of LIAF. Concert by Løkbrød.

18.00 Tour of the exhibitions, and openings of the works. Food and drinks.

20.00 onwards: Opening party at Præstengbrygga. Concert with Nosizwe and band, Dj Taigatrost and more.

LAVVOSYMPIOSIUM Prestskjeia, Kabelvåg Friday 12.08

16.00
Morten Strøksnes
Trine Falch
Werner Linster
Siri Borge & Øyvind Johansen Lind
represent The Parallel Action
Francois Bucher

Isaias Mavisoy Jansasoy
Karl Larsson
Concert Taigatrost

BAR open from 15.30 and all night
SEAFOOD GRILL open from 17.00–23.00
SAUNA open from 19.00

Saturday 13.08

16.00
Kristian Alm, with music by
Martin Horntvedt
Ellen Einan
Delia Derbyshire—
presented by Martin Guy John Giorno
Lawra Somby
Dausteg

BAR open from 15.30 and all night
SEAFOOD GRILL open from 17.00–23.00
SAUNA open from 19.00

Master of Ceremony: Ande Somby

Dj`s both days
Taigatrost
Charlotte Bendiks
KOHIB





KUNSTNERE / ARTISTS





Ann Cathrin November Høibo (1979, NO).....12

Ann Cathrin November Høibo bruker gallerirommet som sitt atelier, der hun sammenstiller påbegynte arbeider med nye innfall og innkjøp. De stedsspesifikke installasjonene består overveidende av tråder og tekstiler i ulike forfatninger; vevde, draperte, raknende, forknytte og forførende. Høibos verk er både inspirert av og i opposisjon til markedsideologien, slik den uttrykkes gjennom mote, kroppsideal og tilpassingskrav, men viser samtidig dårlig skjult kjærlighet for de materielle teknikkene hun benytter. November Høibo vil lage en utendørs installasjon i Fengselsparken i Kabelvåg sentrum.

Ann Cathrin November Høibo uses the gallery room as her studio, where she assembles half finished works with new whims and acquisitions. The site specific installations consist predominantly of threads and textiles in various conditions, weaved, draped, laddered, bundled and seducing. Høibo's works are both influenced and opposed to the marked ideology, as it is expressed through fashion, body ideals and flexibility demands, but simultaneously show a poorly hidden love for the material techniques she uses. Høibo will make an outdoor installation in the Prison Park in the centre of Kabelvåg.



FENGSELSPARKEN/PRISON PARK



Ann Cathrin November Høibo (1979, NO).....13





Anna Molska (1983, NO)14

Anna Molskas to-kanals videoinstallasjon for LIAF er to filmer laget uavhengig av hverandre. Sammensetningen av disse filmene viser et motsetningsfylt forhold til skjønnhet. Både som en reaksjon på den allestedsnærværende skjønnheten i det nordnorske landskapet, men også en utforskning av denne størrelsen som begrep i kunsten, og som subjektiv opplevelse. Molskas arbeider fokuserer ofte på den performative kroppen ved å komplisere forholdet mellom handling og utopisk abstraksjon. I disse to filmene står menneskers handlinger og bevegelser sentralt på ulike måter. De er forbundet gjennom et liknende rom – et glasshus.

The Moaners, 2010, er en dokumentasjon av syv kvinner fra den lille polske landsbyen Kocudza. Kvinnene er profesjonelle «jamrere» som kan leies til å synge i begravelser, brylluper eller ved andre viktige begivenheter. De fremfører autentiske landlige sanger fra sør i Polen. Det vakre glasshuset hvor den finner sted var en gang den Polske maleren Kossaks atelier. Glasshuset i den nye filmen er noe helt annet – et ødelagt sted, holdt i live etter en stor brann med billige og tilfeldige malingsstrøk.

Anna Molskas two-channel video projection for LIAF consists of two films, made independent of each other. This combination of films brings up the conflicting subject of beauty. As a reaction to its omnipresence in the north Norwegian landscape and also as a subject of art and a subjective experience. Molskas works often focus on the performing body, complicating the relationship between live action and utopian abstraction. In these two films, a people, their actions and movements are central in very different ways but connected by a similar space – a glasshouse.

The Moaners, 2010, is a documentation of seven women from the small polish village Kocudza. These women are professional moaners who can be hired to sing at funerals, weddings or at any occasion – performing authentic rural songs of mid south Poland. The beautiful glasshouse where it takes place was polish painter Kossak's studio in the past. The glasshouse of the new film is something completely different – a destroyed space, kept alive after a huge fire with cheap random color coverage.



KOLFLAATHBRYGGA



Anna Molska (1983, NO).....15





Anders Nordby (1975, NO)16



SMEDVIKEN



Arild Tveito (1976, NO)17

Flora Semiotica

Et levende system er et multilateralt selvorganiserende anarkistisk (kaotisk) hierarki av kommunikative systemer eller svermer. Det vil si, det er mange delsystemer som kan løse en konflikt eller en motsigelse dersom det oppstår, og de fungerer som semiotiske systemer. Reinrosa er arktisk sirkumpolar, og vokser i alle norske fjellstrøk. Høyeste funn er 2275 moh. i Jotunheimen. I Nord-Norge og på Svalbard vokser reinrosa helt ned i strandkanten. Det finnes også spredte lavlandsforekomster i Sør-Norge, blant annet ved Langesund i Telemark. Foruten i arktiske strøk vokser reinrosa som fjellplante i Alpene, Karpatene, på Balkan og i Kaukasus. I Storbritannia vokser reinrosa i Wales og i Nord-England. I det skotske høylandet er den vanlig. I Nord-Amerika er planta vanlig i Alaska, og vokser så langt sør som Colorado i Rocky Mountains. Reinrosa vokser på kalkholdig grunn. Kalkrike, tørre og vindeksponerte heier og rabber i fjellet blir ofte kalt reinrosehei eller Dryas-hei. Dette fordi reinrosa vises godt, og ofte er svært tallrik. Her er og fjellplanter som fjellsmelle, rødsildre, flekkmure og setermjelt. Sjeldnere fjellplanter kan også vokse i reinroseheiene. Siden reinrosa er en lav busk som ofte lager teppe langs bakken, er den med på å gi liv og varme til andre planter som ellers ikke kunne vokse på så krevende steder. Andre steder kan den konkurrere ut andre arter. Omkring røttene til reinrosa kan det vokse

Flora Semiotica

A living system is a multi-level self-organizing anarchic (chaotic) hierarchy of communicative systems or swarms. That is to say, there are many subsystems which can solve a conflict or contradiction if it arises, and they all function as semiotic systems. Reinrosa (*Dryas octopetala*) has a widespread occurrence throughout mountainous areas where it is generally restricted to limestone outcrops. These include the entire Arctic, as well as the mountains of Scandinavia, the Alps, Carpathian Mountains, Balkans, Caucasus and in isolated locations elsewhere. In Great Britain, it occurs in the Pennines (northern England), at two locations in Snowdonia (north Wales), and more widely in the Scottish Highlands; in Ireland it occurs on The Burren and a few other sites. In North America, it is found in Alaska most frequently on previously glaciated terrain and reaches as far south as Colorado in the Rocky Mountains. It is the official territorial flower of the Northwest Territories, and the national flower of Iceland.

Any simple semiotic function is a result of a quite complicated mechanism if described in mechanical terms. This means that simple explanations are possible for complex systems like life. This seems to be one of the most provocative aspects of biosemiotics, making it a candidate for a new theory of general biology – without losing anything except unnecessary details, it wants to provide a simple language for the description of phenomena which have been very complex and difficult for biophysics. The *Dryas octopetalas* stems are woody, tortuous, with short, horizontal rooting



Arild Tveito (1976, NO)18

mykorrhiza, et nettverk av sopptråder. Soppen trenger inn mellom rotcellene og hjelper til med forsyning av nitrogen og vann. Her blir det høy konsentrasjon av salt, og det kan gjøre at planta kan ta opp vann selv fra frossen jord.

Biosemiotikk ser evolusjonen av liv og evolusjonen av semiotiske systemer som to aspekter av den samme prosessen. Den vitenskapelige tilnærming til opprinnelse og utvikling av liv har, delvis på grunn av molekylærbiologiens suksess, gitt oss svært verdifulle beskrivelser av de ytre sidene ved hele prosessen, men har oversett de indre kvalitative sidene av tegnvirkning, og har ført til et uklarere bilde av kausalitet. Komplekse (sammensatte) selvorganiserende levende systemer styres også av formell og endelig kausalitet – «formell» i betydning «ovenfra-og-nedad forårsaking» fra en hel struktur (slik som en organisme) til dens individuelle molekyler der deres handlinger begrenses men hvor de også blir tilført funksjonell mening i relasjon til hele metabolismen – og «endelig» i tendensen til å etablere vaner og å generere fremtidige fortolkere av de samtidige tegnhandlinger. Her trekker biosemiotikken veksler også på innsikter fra disipliner som systemteori, teoretisk biologi og komplekse selvorganiserende systemers fysikk.

– Kalevi Kull & Arild Tveito 2011

branches. The leaves are glabrous above, densely white-tomentose beneath. The flowers are produced on stalks 3–10 cm (1.2–3.9 in) long, and have eight creamy white petals. The style is persistent on the fruit with white feathery hairs, functioning as a wind-dispersal agent. The feathery hairs of the seed head first appear twisted together and glossy before spreading out to an expanded ball which the wind quickly disperses. It grows in dry localities where snow melts early, on gravel and rocky barrens, forming a distinct heath community on calcareous soils.

Biosemiotics, if it is a paradigm for biology, should mean a different approach in all branches of biology. It cannot restrict itself to the re-interpretation of existing knowledge (like a philosophy of biology), with the application of a new terminology. It is a way of thinking, experimenting and describing for both theoretical and empirical biology. For Jakob Johann von Uexküll, *Umweltforschung* was, first of all, an experimental science, the detailed physiological description and analysis of functional circles, the investigation of sensors and effectors of organisms together with the codes which connect them both inside and outside the organism. The semiotic approach has raised this problem and makes this work meaningful. However, the problem of what the semiotic approach should mean for experimental biology, is still almost uninvestigated in contemporary biosemiotics.

From the point of view of sociology of science, biosemiotics, according to the impact made by Professor Jesper Hoffmeyer, seems to be a child of the cultural movement, related somehow to the values



Arild Tveito (1976, NO)19

of methodological anarchism and love of symbiosis, holism and critics of neo-Darwinism. However, my belief is that it should be combined with the results of theoretical biology, as we understand it at the end of the 20th century, with the understanding of complex systems, chaos, recursive mathematics etc. When combining all these tools, biosemiotics may indeed build the bridges it has started to build.

– Kalevi Kull & Arild Tveito 2011



BUNKER



SMEDVIKEN



Christoph Keller (1969, DE).....20

I lekne og inkluderende iscenesettelser som til forveksling kan likne vitenskaplige installasjoner, utforsker Christoph Keller de eksperimentelle ytterkantene av vitenskapens ulike disipliner. Det fremmede og sekteriske ved disse «ytterkant-vitenskapene» hjelper oss også til å få øye på at enhver vitenskap bygger på sitt eget trossystem.

I *Cloudbuster-Project* (2003) gjenskapte Keller den østerrikske psykoanalytikeren Wilhelm Reichs eksperimenter for å påvirke atmosfæren med en mystisk orgon-energi, som han mente å kunne påvise. Til LIAF vil Keller utforske denne energien videre og sette prosjektet i sammenheng med den norske Reichstudenten Ola Raknes. Kellers verk vil bli vist i garasjen på Tønnefabrikken og det omkringliggende utendørsområdet på Prestskjeia.

In playful and involving installations resembling scientific displays or configurations, Christoph Keller explores the experimental fringes of scientific disciplines. The unfamiliar and sectarian character of this “fringe science” also serves to shed light on the belief systems of scientific communities in general and their implicit utopian aspects. The *Cloudbuster-Project* (2003) was a re-enactment of the Austrian psychoanalyst Wilhelm Reich’s experiments of influencing the atmosphere with Orgone energy. For LIAF Keller will develop the research involving Orgone energy in relation to Norwegian Reich student Ola Raknes. Keller’s works will be shown in the garage of the Barrel Factory and its surrounding outdoor area at Prestskjeia.



PRESTSKJEIA



SAUHOLMEN



Christoph Keller (1969, DE)..... 21



Christoph Keller, *Bioelektrische Orgon Therapie*



François Bucher (1972, CO) 22

Elementals: a visit to the inter-dimensional pantheon

... Regina was fully coming out of the closet, as the conversation evolved... she talked about gnomes without any apology; she told us that there were some there, in her Paris apartment and she brought one over to show us. So she asked me to open my hand placing this elemental energy on it. To my surprise I did feel its weight on my hand, so I felt inclined to hold it for a while and then, not knowing what action to take, I posed the invisible being gently on the table.

She also told us about her trip to Japan. She was very curious about what she would see there, in the inter-dimensional field, since her perception of the world of eggregores is vivid and constant. A big surprise: she met with the cuddly figure that Miyazacki has featured in his animated films: the famous Totoro. The Japanese director must have seen it as well. She decided to travel with this Totoro character on her shoulder, and she invited yet another very different demon that was hiding -of all places- inside of an image of itself: inside a tourist

souvenir that represented its hidden profile in our familiar third dimension. Looking into the eyes of the statuette would make it quite clear to us that it was indeed not lacking a soul.

A month later – she said – back in Paris, a police woman who is clairvoyant despite herself, had come to Regina's apartment and after a while, in an embarrassed tone had enquired about the white cuddly thing that was running around. Regina smiled.

Rick Strassman's experiments with the DMT molecule (nicknamed "the spirit molecule") in the University of New Mexico were quite extraordinary in their results. The experiment showed, amongst many other things, that some voluntary subjects who had taken the compound – which is the "active ingredient" in the Ayahuasca brew – had identical experiences to other subjects. They all narrated stories about being abducted by aliens, while lying in the beds that were set up for the laboratory experiment. It is claimed that DMT is naturally produced by the pineal gland in altered states and deep meditation, so the study was not so much about the effects of a



KOLFLAATHBRYGGA



PRESTSKJEIA



François Bucher (1972, CO) 23

drug, but rather about the mystery around the commonality of inter-dimensional experiences by individuals who have nothing in common. The subjects of the experiment indeed had the exact same kind of experience; they didn't have visions of Christ for being fervent Christians, nor of Buddha for being Buddhists.

Graham Hancock, who is famous amongst other things for his efforts to sustain and demonstrate proto-historic claims, enriched the Strassman experiment's range in his book "Supernatural". He noted the fact that alien abduction accounts were identical to the stories of fairy abductions in the 17th Century and that, upon closer inspection, the alien was phenotypically alike to the fairy; only the translation from a folk imaginary world to a sci-fi imaginary universe had altered the interpretation of the SAME signifier in the hallucination. But then, one might ask: can this really still be called hallucination? Considering these twin experiences we might speak about a dimensional "threshold" rather than "hallucination".

I saw a 50 cm little demon, with hair on half of its face and a long braid, mingling between someone's legs. It was so vivid that I thought I had missed noticing the presence of a child amongst the group I was with... a delirious speculation considering this took place during an Ayahuasca ceremony in an ancient cave atop a mountain in the Sacred Valley, in Cuzco, in the middle of the night. The shaman told me these beings are seen by most people that drink the brew, as I had. He described yet another breed that was smaller in size, about 20 cms high. The next day he invited

me to his tribal land in the deep Urumbaba valley, he said he would give me a special treat there, he would offer me a brew that was prepared in a special way as to produce the vision of the dragon. I had heard of snake ayahuasca, monkey ayahuasca and jaguar ayahuasca but never of the ultimate thrill – dragon ayahuasca. He told me about the fire that comes out of the mouth of the dragon... it had never occurred to me that European heraldry – and its fire spewing beasts engraved in coats of arms – was far from being symbolic, it was a literal description of the world beyond the veil, to which the European culture is almost absolutely blind now, in the present tense.

– François Bucher



Habima Fuchs (1977, CZ).....24

Maleriene og skulpturene til Habima Fuchs kan virke barnlige i deres felles forkastelse av en «moden» distanse. I Fuchs verden utgjør denne distansen en fatal, fremmedgjørende trussel om reduksjonen av omgivelsene til et teknologisk manipulerbart objekt. Dette er ikke en tilflukt i barnslige illusjoner, men snarere en bestemt tilbakevending til det som en gang var både fascinerende og skremmende: En søken etter forholdet til de gode og onde ånder, for å spørre dem ut om de mest presserende eksistensielle spørsmål. Til LIAF vil Fuchs lage en installasjon i første etasje i Tønnefabrikken.

The paintings and sculptures of Habima Fuchs can seem childlike in their refusal of the "mature" distance. In Fuchs' world this distance poses a threat of fatal alienation, of the reduction of the world into an object of technological manipulation. It is not, however, an escape to childish illusions but rather a resolute return to what used to be fascinating as well as frightening and terrifying; it is a search for the relationship to the good but also the bad demons, questioning them about the most pressing issues of human existence. For LIAF Fuchs will create an installation on the first floor of the Barrel Factory.



TØNNEFABRIKKEN / BARREL FACTORY



Habima Fuchs (1977, CZ).....25



Habima Fuchs, *Steinträger*



Habima Fuchs, *Die night verstehen*



Ida Ekblad (1980, NO).....26

Ida Ekblads store ekspresjonistiske oljemalerier, arte povera-likende skulpturer og bevissthetsstrøm-aktige dikt synes både gammelmødige og svært betimelige. I en tid hvor diskursive pressemeldinger med inneforståtheter har dominert samtidskunsten, har Ekblad klart å lage sitt eget rom, immunt mot kunstfeltets «regler». Materialbruken hennes reflekterer kakofonien av produkter, språk, lyder og bilder som omgir oss og hun sammenligner selv sin kunstneriske metode med musikkens intuitive og improvisatoriske kvaliteter. Til LIAF vil hun vise et nytt videoarbeid på Kolflaathbrygga.

Ida Ekblad's large format expressionistic oil paintings, arte povera-looking sculptures and stream-of-consciousness sounding poetry seems both old-fashioned and extremely opportune. In a time where discursive press releases containing agreed-upon analyses have dominated contemporary art, Ekblad has managed to create a space of her own, immune to the "rules" of the art world. Her use of materials reflects the multitude of consumer goods, languages, sounds and images encompassing us, and compares her own artistic method to the intuitive and improvisational qualities of music. For LIAF Ekblad will show a new video work at Kolflaathbrygga.



KOLFLAATHBRYGGA



Ida Ekblad (1980, NO).....27



Ida Ekblad, *Time is on our side*



Kjersti G. Andvig (1978, NO)28

De fleste av Kjersti Andvigs arbeider starter fra en «umulig» idé, en ambisiøs plan omkring en generell problemstilling, som gradvis smitter over i hennes personlige liv. I Andvigs arbeider viskes grensen mellom kunstens objekt og kunstnerens subjekt langt på vei bort. Dette gir verkene hennes en kompromissløshet og en empati som det er sjelden å finne innenfor samtidskunstscenen. Arbeidene, som ofte er laget ved hjelp av prosaiske teknikker som strikking og hekling, speiler en langsom, nitidig prosess og kan kanskje oppfattes som en kontrast til en ofte eksplisitt tematikk. Til LIAF vil Andvig lage en utendørs skulptur med et tilhørende lydverk på en holme utenfor Smedviken, tilgjengelig i den daglige perioden på 1-2 timer hvor fjæra er på sitt laveste.

Many of Kjersti Andvigs works start with an "impossible" idea, an ambitious plan revolving around a universal problem that gradually seeps into the artist's personal life. The boarder between the artistic object and the artist's subject dissolves in Andvig's works, giving them an uncompromising and empathic character rarely to be found in contemporary art. The works are often made with prosaic techniques such as knitting, raking and mirrors a slow, meticulous process that might be perceived as a contrast to the often explicit themes. For LIAF Andvig will make an outdoor sculpture with an accompanying audio piece on an islet outside Smedviken, accessible only during the daily few hours of low tide.



HOLMEN / ISLET



Kjersti G. Andvig (1978, NO).....29



Kjersti G. Andvig, *De troende*



Lindsay Seers (1966, UK).....30

Det som utgjør Lindsay Seers kunstneriske praksis er ikke bare historietelling, men et nettverk hvor det ikke finnes noen endelig oppdeling mellom de konseptuelle undersøkelsene av den fotografiske praksis, kameraet som et teknisk apparat, vårt felles begjær for film og fotografi som historisk bevismateriale og de komplekse historiske og personlige omstendighetene av hendelsen i seg selv. Seers arbeider er heller ikke systematisk oppdelte undersøkelser av disse bestanddelene, men snarere et bilde av en kreativ prosess hvor observasjon og forståelse selv påvirker hendelsene. Seers har laget en omfattende filminstallasjon for LIAF som vil vises i første etasje på Tønnefabrikken.

What constitutes the artistic practice of Lindsay Seers is not mere storytelling, but a matrix where there is no formal separation between the conceptual investigation of the act of photography, the camera as apparatus, the common desire for film and photography to act as evidence of events, and the complex historical and personal synchronicities of events themselves. Seers' work is not so much a detached systematic outline of these relationships, but the actual unfolding of a creative process, where the act of observation and understanding influences the outcome of events themselves. Seers has created a comprehensive film installation for LIAF, to be shown on the ground floor at the Barrel Factory.



TØNNEFABRIKKEN / BARREL FACTORY



Lindsay Seers (1966, UK).....31

Cyclops:

Sometimes I close one eyelid to get a new perspective, looking to the periphery of each open eye alternately. Not only is the field of view shifted and flattened out, the depth of field and colours differ... but also new objects creep in from the sides and these change my thoughts as I wink at the world in this way – as if I am two people.

Recently in Toronto I worked with an actress and we performed a piece in which we were two eyes – she looked like me and was a brilliant mimic of my voice. She had differently coloured eyes – one blue and one brown. Her mother was English and her father Indian. She said she always felt one eye was her father's and the other her mother's and that she felt the pull of two different worlds, literally, in her perception.

After Toronto I arrived back in the UK and, jet-lagged, I went to a book launch; a duty call, it was the first night back after my work with the actress. By chance, that night I met a man who also had this strange aberration but his eyes were green and brown. He told me that his condition was known as heterochromia and was thought to have different causes ranging from hereditary factors to injury or disease. He said that David Bowie's eye colour difference was the result of an accident but his was the result of genetic mosaicism. This involves foreign DNA being taken up in the womb when a twin is absorbed into the other foetus's body. He said his eye was all that was left of his twin but previously he had had a lump removed which bore some traces of finger nails and hair belonging to this unformed sibling. I searched in Norway for someone else with this condition and



Lindsay Seers (1966, UK).....32

the first man I met when I got off the plane in Svolvær – a philosopher – said his father had had heterochromia, but he had passed away. Then I learned that the curator's mother-in-law also had the condition but these potential protagonist evaded me.

I spent long, enjoyable hours speaking to a Sami man who never grew tired of my bottomless inquisitiveness nor my inability to notice the lateness of the hour due to the excessively long hours of light. I was interested in prefabricated structures of the kind he had lived in as an extension of these ideas about perception, sameness, difference, and repetition. He told me about the prefabricated house in the north after the 'burnt earth policy'. I thought a lot about the politics of sameness and how it deals with difference.

On my return I found a man who was now a British citizen but was born in Norway to a Sami father whom he never saw again after the age of twelve. My work for Lofoten is about these chance meetings and many other fragments of narratives – such as my father's visit to Norway during the Cod Wars in the 60's and 70's.

Sadly the man with the two differently coloured eyes had to have his eye removed whilst I was making this work – but for him it brought on a kind of epiphany.



Lindsay Seers (1966, UK).....33





Markus Selg (1974, DE).....34

Selgs kunstnerskap er et Gesamtkunstwerk, hvor malerier, skulpturer, videoer og kunstnerens liv inngår i ett felles kunstverk. Arbeidene tar ofte i bruk lokale håndverkstradisjoner og historier på stedene han besøker. De tradisjonelle uttrykkene gjennomgår hans særegne ekspressive bearbeidelser og fremstår som merkelige blandinger av arketypi og individualisme. Til LIAF vil Selg vise det nyproduserte videoverket *Storråda* som blant annet er filmet i Vikingmuseet på Borg og de omkringliggende fjellene. Verket vises i andre etasje på Tønnefabrikken.

Selgs oeuvre is a Gesamtkunstwerk where paintings, sculptures, videos and the life and times of the artist all are parts of a bigger whole. The works are often based on the traditional handcraft and the history of the places he visits. These traditional expressions undergo his peculiar expressive processing and appear as strange mutations of the archetypical and the individual. For LIAF Selg will show the new video *Storråda*, partly shot at the Borg Viking museum in Lofoten. The work will be installed on the first floor of the Barrel Factory.

A Woman, A Slap in the face, The Old Gods and The Sun



TØNNEFABRIKKEN / BARREL FACTORY



Markus Selg (1974, DE).....35





Michel Auder (1944, FR).....36

Michel Auder ble født i Frankrike i 1944, men har levd og arbeidet i New York siden sent på 60-tallet. I mer enn 40 år, helt siden han tok med sitt første videokamera i 1969, har Auder gjort opptak, redigert og gitt ut elektronisk billedmateriale. Ordene *opptegnelser*, *portrett* og *reise*, som han selv bruker, fanger viktige aspekter ved verkene hans. Auder har evnene til en medfølelse og emosjonelt tilstedeværende filmskaper, med et godt øye for det vakre ved et selvbevisst subjekt foran et kamera. Til LIAF vil Auder vise en film, innspilt i Lofoten og New York i år, på Kolflaathbrygga.

Michel Auder was born in France in 1944, but he has been living and working in New York since the late 1960s. For more than 40 years, since he bought his first portable video camera in 1969, Auder has been recording, reviewing and releasing electronic footage. The terms *chronicle*, *portrait* and *voyage*, which he himself uses, capture important aspects of the work. Auder has the abilities of a compassionate and emotionally present filmmaker, with a keen eye for the beauty of a self-conscious subject in front of a camera. For LIAF Auder will show a film, shot on location in Lofoten and New York this year, at Kolflaathbrygga.



KOLFLAATHBRYGGA



Michel Auder (1944, FR).....37





Simen Dyrhaug (1979–2008, NO).....38

Simen Dyrhaug arbeidet primært med tegninger som han satt sammen til store assemblager i galleriet, atelieret eller hjemme i stua. I en hybrid av tegneseriens estetikk og maleriske problemstillinger, laget han eksplosive collager hvor improvisasjon synes å være den eneste ufravikelige regelen. De grunnleggende fortellingene i vår kollektive bevissthet er råmaterialet i Dyrhaugs mytologiske puslespill, som viser baksiden av det rasjonelle, moderne samfunnets ansikt. LIAF vil vise et utvalg av Dyrhaugs tegninger i andre etasje på Tønnefabrikken.

«Mitt prosjekt er allerede en kakafoni av utsagn, fortellende tegninger, mønstre, samples, sitater og personlige bekjennelser om hverandre. Det er vanskelig for meg å ytre noen klar mening bak arbeidene mine. De opererer i et landskap hvor logikk er underordnet. Jeg liker å tenke at jeg praktiserer kunst som magi. Ikke at arbeidene er små mirakler, heller produkter av en magisk prosess. Utgangspunktet mitt har

Simen Dyrhaug worked primarily with drawings put together in large assemblages in the gallery, studio or living room. In a hybrid of cartoon aesthetics and a painterly approach, he made explosive collages where improvisation seemed to be the only unalterable rule. The fundamental narratives in our collective consciousness provide the raw material in Dyrhaug's mythological jigsaw puzzle, showing the reverse side of the face of rational, modern society. LIAF will present a selection of Dyrhaug's drawings on the first floor of the Barrel Factory.

"My project is already a cacophony of utterances, narrative drawings, patterns, samples, quotes and private confessions all jumbled up. It's hard for me to express any clear meaning behind my works. They operate in a landscape where logic is subordinate. I like to think of my art as magic. Not that the works are small miracles but rather the products of a magical process. My starting point is a tangle of loose threads. I'm still trying to tie these together. New loose threads present themselves constantly. The puzzle will never be resolved."



TØNNEFABRIKKEN / BARREL FACTORY



KOLFLAATHBRYGGA



Simen Dyrhaug (1979–2008, NO).....39

vært et virvar av løse tråder. Jeg prøver fremdeles å knytte disse sammen. Nye løse tråder oppstår hele tiden. Kabalen vil aldri gå opp»

– Simen Dyrhaug



Simen Dyrhaug, *Opportunities around the corner*



Steven Claydon (1969, UK).....40

Den nesten alkymistiske metoden til Steven Claydon, hvor materialets fremstillingsmåte, historie og kulturelle betydning står i forgrunnen, får sitt uttrykk i skulpturer, malerier, collager og videoer. Verkene hans befinner seg urolig i spagaten mellom det skrevne ord, tilvirket materiale og tidens kulturelle forståelseshorisont. De virtuost utførte arbeidene består av både funnet og tilvirket materiale i uskjønne foreninger der Snoopy og Mussolini plutselig må finne seg i å dele en felles, tvilsom pødestall. Til *Something in the way* vil Claydon lage en installasjon i en nedlagt blomsterbutikk i Kabelvåg sentrum.

The almost alchemic method of Steven Claydon, where the material process, history and cultural significance are at the centre, is expressed through sculptures, paintings, collages and videos. His works reside restlessly in the splits between the written word, manufactured material and the changing cultural horizon of the times. Consisting of both found and processed material, the works forms unholy assemblages where Snoopy and Mussolini might have to share the same dubious pedestal. For LIAF Claydon will make an installation in an abandoned flower shop in the centre of Kabelvåg.



BLOMSTERBUTIKKEN/FLOLIST



Steven Claydon (1969, UK).....41

MATERIAL INFIDELITY

(toward neutered evolutions)

... That transubstantiates all and can convert
manna in to gall... (John Donne (1572-
1631) from Twickenham Garden.

For convenience you could use the term
'the passage of materials' in relation to the
objects journey from earth (substrate) to
cultural signifier (world).

Mud-Bauxite-Aluminium-Aircraft-Wrec-
kage-Myth.

This definition need not restrict itself to
the palpable but also to the rendered, to
the analogue or digital, to the notion.

Atom or pixel, it makes little difference,
these are examples of lowest common
denominators that can be assembled or
self-assemble into complex structures with
discrete properties and aspect ratios.

In the Anaximander fragment (approx
540 BC), arguably the first example of pre
Socratic philosophy, reference is made to a
kind of material treachery. The fragment
proposes a kind of hubris or infidelity
inherent in all objects and things and
describes the dastardliness of accreted mat-
ter that has the audacity to distinguish itself
from the eternal clouds of dust that extend
throughout the universe. As a result
Anaximander sees it as entirely appropriate
that all things ultimately perish as comeup-
pance for this behaviour. I don't regard this
as an iconoclastic or animistic sentiment
but it does refer, more interestingly, to the
potential culpability of stuff and redefines
or destabilises the more common designa-
tion of matter as benign.

This journey or transmogrification from
the corpuscular components that assemble



Steven Claydon (1969, UK).....42

themselves into substrate and ultimately myriad incarnations of ingenious complexity is particularly interesting to me in relation to the artefact, document or cultural heirloom and the subsequent redefinition and sometimes the stripping of that things utility and commercial viability, as it is ordained in the service of extant cultural canons and smothered with conferred status in an attempt to retrospectively compose/organize spurious lineage by means of casual equivalence. Something similar, of course, occurs to, and is conferred on art objects.

Hence the golem is brought forth. Dung, mud, muck, animated outside of its thingly character. Dionysus and Apollo, revealing and concealing at once. A cavalcade of stuffs, sounds and images exhibiting and pirouetting in cannibalistic onanism and self-abnegation. Tectonic and artificial processes of transformation collude in conversion.

This system gets reflected as allegory in popular fiction, specifically in Thomas Harris' 1981 book 'Red Dragon', where the cannibal protagonist the 'Tooth Fairy' devours William Blakes "The Great Red Dragon and the Woman Clothed in Sun", In an attempt to transform or neuter its efficacy negative potency.

This permutation of stuff or transubstantiated matter is the realm of the art object and artwork at large regardless of materiality. There is a very close relation between the cultural potency of a work, its symptomatic resonance and the concept of the body without organs. That is, the extended life of things outside of their original context or specificity. Immaterial

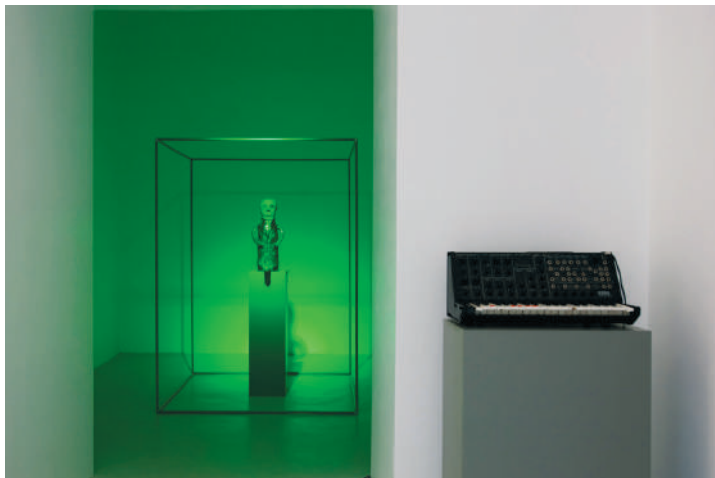
prosthesis. This catalyzes a continually vacillating volt face or enforced conversation between what Heidegger calls the equipmental nature of the Thingly, or its utilitarian properties and the worldly or cultural and linguistic properties. This stuttered keeping open of the Open, this cellular animation is the 'work' in the work of art.

In his 1957 proto SF novel, *The Glass Bees*, Ernst Junger imagined a time when art, leisure and technology would collude to perform some kind of secular necromancy and I believe that time is upon us, but without the bells and whistles of fulfilled prophecy. This is the natural culmination of an innate desire within societies to assemble the vehicle of the suspension of disbelief. This confederacy between the plastic and the illusory calls upon material to behave as a prop, a vessel or conduit for the deployment of language via the politics of seduction. Are these objects co-opted or willing participants in the photographic studio of (high)-culture or (base)-advertisement pseudo-hierarchies? This semantic knotting and redefinition works retrospectively too, confusing the taxonomy and pedigree of the document or artefact, neutering evolution with the help of the furniture of display and intensified contexts. This climate of things is ripe for self-termination in service of perpetuating a modified but sympathetic replica system. Inbuilt obsolescence ensures there is plenty of shit to be squirted out of the cultural cloacae ready for digestion and subsequent re-designation. In this territory, material is surely culpable, suspect and ultimately treacherous.

— Steven Claydon



Steven Claydon (1969, UK).....43



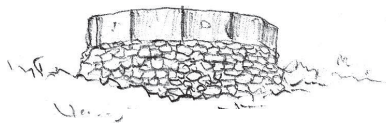


Kart.....44

Kabelvåg



4 TORGET/TOWN SQUARE



3 BUNKEREN

2 ARBEIDEREN

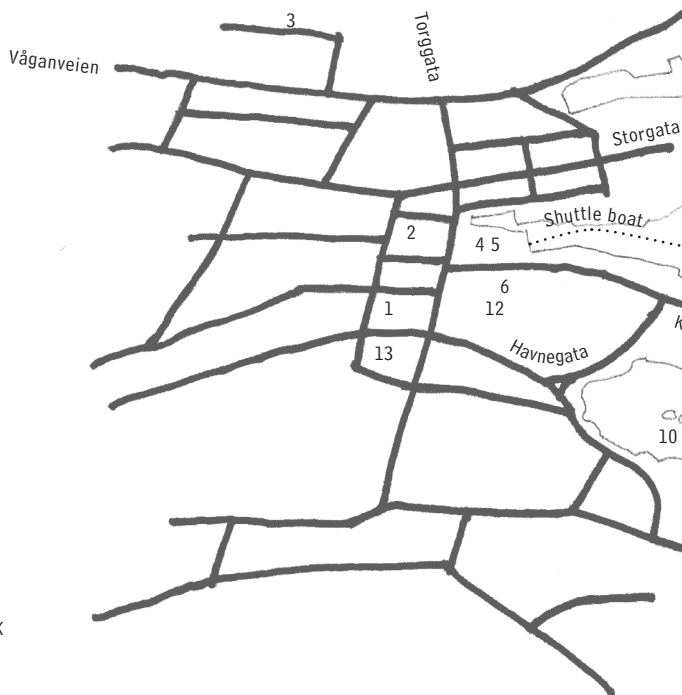


1 BLOMSTERBUTIKKEN/FLORIST

13 FENGSELSPARKEN/PRISON PARK



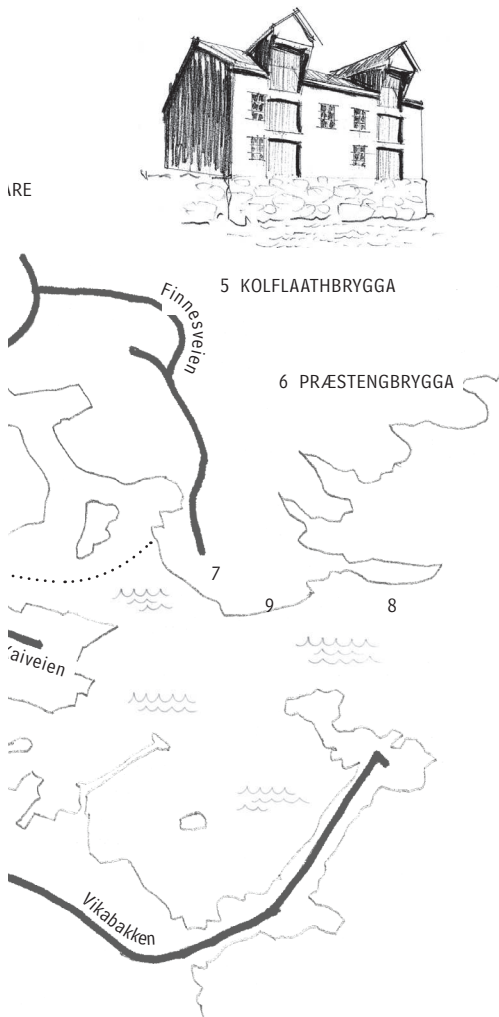
12 GALLERI LILLE KABLVÅG





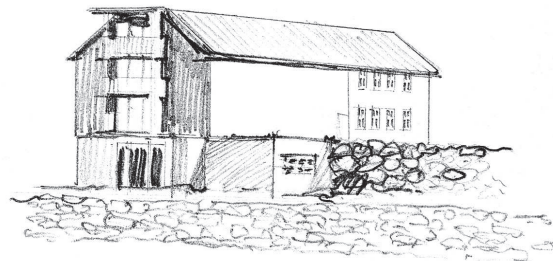
Map

45



5 KOLFLAATHBRYGGA

6 PRÆSTENGBRYGGA



7 TØNNEFABRIKKEN/BARREL FACTORY

8 SAUHOLMEN



9 PRESTSKJEIA (LAVVO)



11 SMEDVIKA

10 HOLMEN/ISLET





**LAVVO
SYMPOSIUM
DELTAKERE
/
LAVVO
SYMPOSIUM
PARTICIPANTS**







Ánde Somby (1958, NO).....49

Ánde Somby er av samisk herkomst. I tillegg til sitt morsmål nordsamisk behersker han norsk og engelsk og sørsamisk.

Han er for tiden ansatt i et postdoktorat ved juridisk fakultet ved universitetet i Tromsø. Somby har også en del praksis fra juridisk arbeid utenfor universitetet.

Somby har vært styreleder på Senter for Samiske Studier ved Universitetet i Tromsø. For tiden har han også noen eksterne verv.

Ánde Somby er også aktiv joiker. Han har opptrådt på forskjellige scener siden 1976. Han holder også foredrag og kåserier om joik.

Han er ikke politisk aktiv.

Somby er dessuten relativt kyn-
dig med Internett og data, og er også
opptatt av det på både et teoretisk og
kunstnerisk plan.

Ánde Somby is a Saami person. Besides that he can his mothertongue Noorthern Saami. He is also fluent in Norwegian and English. He also speaks Southern Saami.

He is in a associate professor the Law faculty at Tromsø University. Somby has also been practising as a legal professional outside the University.

He is the former Chair of the Center for Saami Studies at Tromsø University. He has also been elected into some other bodies outside the University.

Somby has been active performing with yoiks (traditional Saami songs) since 1976. He also gives lectures about yoiks from time to time.

Ánde Somby is not politically active.

He is rather litterate with Internet and computers. Somby is also focused on both theoretical and artistic implications of the net.





Dausteg (NO/UK)50

Dausteg er DJ-duoen Are Mokkelbost & Tony Wilson, også kjent som Single Unit & Spykidelic. Spillekveldene deres har alltid et tema som gir deg en omtrentlig idé om hvilke plater de tar med seg. De er eklektiske til beinet og blander musikk på tvers av polariserte sjangere og demografier, *off piste* så vel som danseinduserende, men alltid med en forkjærlighet for det eksperimentelle, visjonære og idiosynkratiske. DAUSTEG er improvisert og gjør opptak rett fra mikseren mens de spiller. De spiller plater som de liker for hverandre og svarer gjennom å legge spor over for å kontrastere eller komplimentere – tenke høyt gjennom andre folks musikk. Det handler IKKE om beatmixing, sjangerdyrking eller musikkønsker. De foretrekker å spille engangskonserter på spesielle plasser.

DAUSTEG is the DJ duo Are Mokkelbost & Tony Wilson, aka Single Unit & Spykidelic. Each of their nights has a theme which serves as a rough guide for what records they bring to the venue. Eclectic to the bone they mix music from polarized genres and demographics, *off piste* as well as dance-inducing music, always favouring the experimental, visionary and idiosyncratic. DAUSTEG is improvised and record straight from the mixer as they play. It is about the two of them playing each other records they like, responding by layering tracks for contrast or compliment – simply thinking out loud via other people's music. It is NOT about beatmixing, genre subscription or playing requests. They prefer to play one off gigs in special locations.





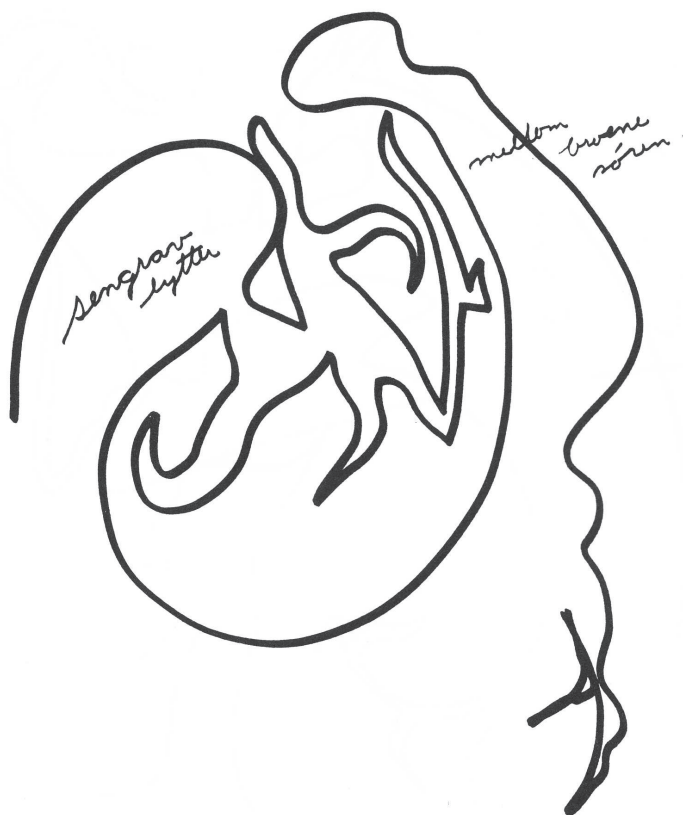
Ellen Einan (1931, NO).....51

Med sin stensildebut, 1978, kom Ellen Einan fra Svolvær feiende inn i norsk lyrikk og la «en stripe av marmor etter seg». For sin seneste samling *Noen venter på bud* fikk hun 32 år senere den nordnorske Havmannprisen, for første gang tildelt en lyriker. I 2002 hadde hun fått Aschehougprisen, for sitt samlede forfatterskap. I alt har Ellen Einan gitt ut 14 diktsamlinger.

—Jan Erik Vold

With her stencil-debut, 1978, Ellen Einan from Svolvær swept onto the Norwegian poetry scene, “leaving behind a streak of marble”. 32 years later she was awarded Havmannprisen for her latest poetry collection *Noen venter på bud*. This was the first time the price was given to a poet. In 2002 she had received Aschehougprisen for her collected literary work. In all Ellen Einan has released fourteen volumes of poetry.

—Jan Erik Vold





François Bucher (1972, CO).....52

François Bucher er en kunstner og skribent fra Cali, Colombia. Han er også med-redaktør og grunnleggende medlem av Valdez Magazine. Bucher tar med seg shaman Isaias Mavisoy Jansasoy fra Colombia og neurolog Felix Hasler fra Tyskland.

François Bucher is an artist and writer from Cali, Colombia. He is also co-editor and founding member of Valdez Magazine. He will bring with him shaman Isaias Mavisoy Jansasoy from Colombia and neurologist Felix Hasler from Germany.

Se også side 25.

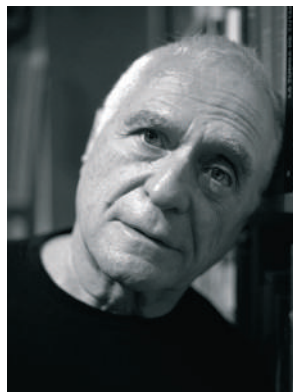
See also page 25.



John Giorno (1936, NO).....53

Giorno ble født i New York og fullførte studiene sine ved Columbia University i 1958. Fire år seinere traff han Andy Warhol som ble en viktig innflytelse på Giorno og kursen han staket ut for sin poesi, performance og sine lydopptak. Han spilte hovedrollen i Warhols film *Sleep*. Han har samarbeidet med William Burroughs, John Ashbery, Ted Berrigan, Patti Smith, Laurie Anderson, Philip Glass, Robert Rauschenberg and Robert Mapplethorpe. Og de ti siste årene med Rirkrit Tirvanija, Pierre Huyge, Elizabeth Peyton og Ugo Rondinone, som også er hans partner. Han har skrevet ti bøker, blant andre: *You Got to Burn to Shine*, *Cancer in my Left Ball*, *Grasping at Emptiness* og *Suicide Sutra*. I tillegg har han også produsert 59 LP'er, CD'er, kassetter, videopaks og DVD'er for Giorno Poetry Systems. Han grunnla AIDS Treatment Project og har vært en viktig drivkraft bak utviklingen av tibetansk buddisme i Vesten.

Giorno was born in New York and graduated from Columbia University in 1958. Four years later, he met Andy Warhol, who became an important influence for Giorno's developments on poetry, performance and sound recordings. He was the "star" of Warhol's film *Sleep*. He has collaborated with William Burroughs, John Ashbery, Ted Berrigan, Patti Smith, Laurie Anderson, Philip Glass, Robert Rauschenberg and Robert Mapplethorpe, and the decade of the 2000's, with Rirkrit Tirvanija, Pierre Huyge, Elizabeth Peyton, and Ugo Rondinone, who is his partner. He is the author of ten books, including *You Got to Burn to Shine*, *Cancer in my Left Ball*, *Grasping at Emptiness*, *Suicide Sutra*, and has produced 59 LPs, CDs, tapes cassettes, videopaks and DVDs for Giorno Poetry Systems. He founded the AIDS Treatment Project and has an important force in the development of Tibetan Buddhism in the West.





Karl Larsson (1977, SE).....54

Karl Larsson er kunstner, poet og redaktør for OEI, et tidsskrift for konseptuell tekst og poesi. Hans kunst er både skulpturell og språkbasert. Som poet tar Larsson i bruk en essayistisk form for poetisk refleksjon parret med en konseptuell bevissthet. Han har publisert tre bøker med poesi: *Form/Force* (OEI Editör 2007), *Nightsong* (OEI Editör 2009) og *Parrot* (Paraguay Press 2010). Nylige soloutstillinger: Index (Stockholm), Neue Aachener Kunstverein (Aachen).

Karl Larsson is an artist, poet and editor of OEI, a periodical of conceptual writing and poetry. His work as an artist is sculptural, as well as language based. As a poet Larsson applies an essayistic form of poetical reasoning, as well as a conceptual awareness. His three books of poetry are: *Form/Force* (OEI Editör 2007), *Nightsong* (OEI Editör 2009) and *Parrot* (Paraguay Press 2010). Recent solo exhibitions at: Index (Stockholm), Neue Aachener Kunstverein (Aachen).





Kristian Alm (1976, NO).....55 & Martin Horntvedt (1977, NO)

Siden 1997 har Kristian Alm jobbet med nyskapende dans innenfor flere sjangere. Han er ansatt som danser i Nasjonalballetten, har jobbet i Carte Blanche og som frilanser med prosjektbaserte oppdrag.

Under LIAF skal Kristian Alm fremføre verket *D#dsd%ns* sammen med danser Emma Lloyd som også er ansatt på Nasjonalballetten. Dette er Alms første koreografiske bestillingsverk. Med seg har han komponisten Martin Horntveth, som han har hatt tett kontakt med siden de jobbet sammen i Carte Blanche i 2003.

Horntveth er kjent som trommeslageren og komponist fra Jaga Jazzist, National Bank, Killl mm. Han står bak flere radiohits, og har blant annet laget musikken til den kjente tv serien *Himmelblå*. Martin komponerer musikk til radioteater, fjernsynsserier, film, teater og danseforestillinger.

Since 1997 Kristian Alm has worked with innovative dance and his work spreads across different genres. He's hired as a dancer for the Norwegian National Ballet, has worked in Carte Blanche and done project based freelance work.

At LIAF Alm together with his colleague from the Norwegian National Ballet, Emma Lloyd, will perform the piece *D#dsd%ns*, his first commissioned work as a choreographer. The music is composed by Martin Horntveth. Their cooperation dates back two 2003, when they both worked in Carte Blanche.

Horntveth is known as the drummer and composer from Jaga Jazzist, National Bank, Killl and other bands. His resume also includes several radio hits and the score for the well-known TV-series *Himmelblå*. In addition to tv he also composes for radio theater, film, stage plays and dance shows.





Lawra Somby (1980, NO)..... 56

Lawra Somby er en faun med rå poesi og dyp tenkning. Han er kjent som joiker og vokalist i ADJÁGAS.

ADJÁGAS' musikk er basert rundt joiken, en tradisjonell musikkform som er beskrivende – ikke med ord men med lyd. Man kan starte en joik hvor man vil, og man kan ende den hvor man vil. Joikens elementer er strukturerte men flytende på samme tid. En joik er som væsken i en flaske; du kan riste den, men innholdet forblir det samme. Og joiken har bevisst mange fortolkningsmuligheter, for å skåne, hvis nødvendig, subjektets følelser. Så den kan være dømmende, men er åpen for tolkning. Det er også mulig å være flere joikers subjekt: hvordan det høres ut er avhengig av perspektivet til den som leverer den fra seg. Enda viktigere; en joik blir aldri skrevet ned. Den kommer til deg.

Lawra Somby is a faun with raw poetry and deep thinking. He is known as a yoiker and the vocalist in the band ADJÁGAS.

ADJÁGAS' music is based around the concept of the yoik, a traditional musical form which describes something not with its words but its sounds. You can start a yoik where you like, you can end it where you like. Its elements remain structured, but its fluid at the same time. A yoik is like liquid in a bottle; you can shake it up, but the contents remain the same. And the content of the yoik deliberately has many meanings, in order, if necessary, to spare the feelings of the subject. So it may pass judgement, but its open to interpretation. It is also possible to be the subject of more than one yoik: how it sounds depends upon the perspective of the person who is delivering it. More importantly; a yoik is never written down. It comes to a person.





Delia Derbyshire by Martin Guy (UK).....57

Martin Guy er en profesjonell data-programmerer spesialisert i bruken av datamaskiner til musikk.

I 2004 gikk det opp for ham at all den mest inspirerende elektroniske musikken han hadde hørt de siste 40 årene kom fra den samme kilden: Det båndklippende geniet Delia Derbyshire. Hun drev aktivt med musikk i årene fra 1962 til 1975 men ble svært sjelden kreditert for arbeidet sitt, noe som medførte at hun aldri gjorde noen skikkelig karriere og det meste av musikken hennes er nå gått tapt.

Guy drifter en offentlig katalog med det av materialet hennes som man kjenner til. Denne finner du på delia-derbyshire.net. Under dette symposiet, med presentasjonen: *The Legacy of Delia Derbyshire*, vil Guy gi en kort innføring i Derbyshires liv og virke, og også snakke om arbeidet med gjenervervelse og vedlikehold av musikken hennes samt en underlig mulighet til å gjenskape hennes tapte arbeider.

Martin Guy is a professional computer programmer specialised in the application of computers to music.

In 2004, he discovered that the most inspirational pieces of electronic music he had heard in the previous 40 years had a common source: the tape-cutting genius Delia Derbyshire. She was musically active from 1962-1975 but was almost never credited for her work. Her musical career was sabotaged as a result, and most of her music is now lost.

Guy maintains a public catalogue of her known works at delia-derbyshire.net and in this symposium, *The Legacy of Delia Derbyshire*, briefly describes her life and work, then passes to the recovery and preservation of her music and a strange opportunity to recreate her lost works.



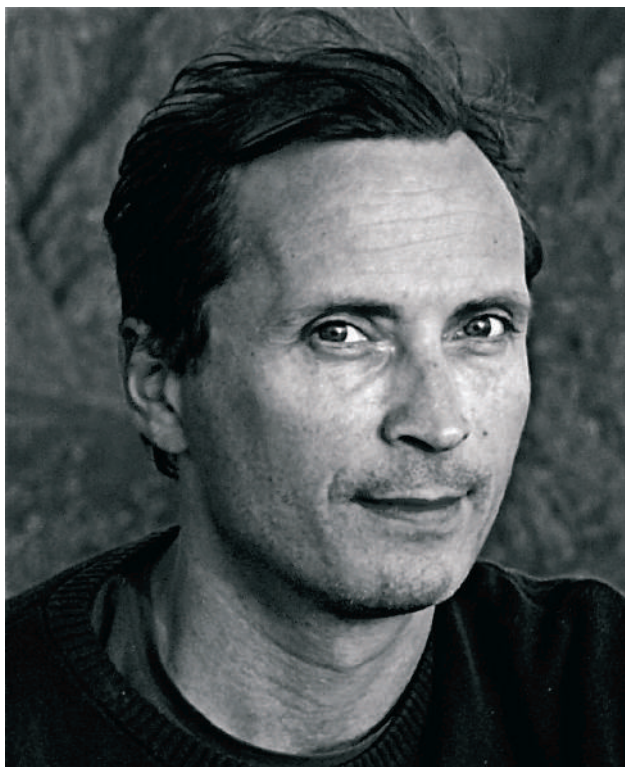
Delia Derbyshire



Morten Strøksnes (1965, NO).....58

Morten A. Strøksnes er journalist forfatter og idehistoriker. Hans siste bok var *Et mord i Kongo*, og han har skrevet bøker fra USA, Øst-Europa, Midtøsten og Nord-Norge. Nå arbeider han med en bok om den norske eventyreren, etnologen og oppdageren Carl Lumholtz (1851–1922). Han har også skrevet boka «Hva skjer i Nordnorge?» (2006).

Morten A. Strøksnes is a journalist, author and historian of ideas. His latest book was *Et mord i Kongo (A Murder in Congo)* and he has written books from the USA, Eastern Europe, the Middle-east and northern Norway. He is currently working on a book about the Norwegian adventurer, ethnograph and discoverer, Carl Lumbholtz (1851–1922). He has also written the book "What is happening in the north of Norway?" (2006).





Siri Borge & Øyvind Johansen Lind.....59 rep. Parallellaksjonen (NO)

Siri Borge og Øyvind Johansen Lind kommer rett opp fra Parallellaksjonens sommerskole på Kunsthall Oslo. Parallellaksjonen undersøker institusjonell kritikk som sjanger og kombinerer performative strategier med antibevegelseshistorie for å skape en plattform for motstrategier innenfor en lukket ramme av deltagere.

PA funderer over kunnskapsproduksjon som en metode for å beherske livet, individets personlige frihetsbegjær, autonomi og rettferdighet – ved å diskutere mulighetene for frigjørelse fra iboende kulturelle og politiske dogmer. Parallellaksjonen er et samarbeid mellom Leander Djønnne, Anders Smebye, Snorre Hvamen og Anders Dahl Monsen.

Siri Borge & Øyvind Johansen Lind come directly up from The Parallel Action Summer school at Kunsthall Oslo. The Parallel Action investigates institutional critique as a genre and combines performative strategies with anti-movement history to create a platform for counter strategy within the closed perimeter of participants.

The PA reflects upon the production of knowledge as a means to subjugate life, the individual's desire for personal freedom, autonomy and justice – discussing possibilities of emancipation from inherent cultural and political dogmas. The Parallel Action is a collaboration between Leander Djønnne, Anders Smebye, Snorre Hvamen and Anders Dahl Monsen.



Trine Falch (1963, NO).....60

Trine Falch er scenekunstner som forholder seg til alle former for live-situasjoner. Hun avbrøt studiene i teatervitenskap for å sette tankene ut i livet – først med Verdensteatret, senere med det legendariske performancekollektivet Baktruppen, hvor hun utviklet sin særegne måte å henvende seg til publikum på. Etter at hun forlot Baktruppen, har hun gjort en rekke arbeider hvor hun iscenesetter seg selv, språk og situasjoner utifra en holdning om den menneskelige tilværelsens iboende teatralitet. Hennes siste arbeid var utstillingen *Teater for en ny tid* på Kunsthall Oslo – om Hålogaland Teater på 70-tallet – hvor man bl.a. kunne oppleve henne som krokodille under seminaret om politisk kunst. Trine har bodd i Tromsø i tre år og har gjennom mange år hatt tilknytning til landsdelen. Bor i Oslo.

Trine Falch is an artist dealing with live situations of all kinds. She quit her theatre studies in order to get down to business, which at that time was the theatre company Verdensteatret. It was through the legendary performance collective Baktruppen, though, that we got to know her characteristic way of addressing an audience. After leaving Baktruppen, she has been staging herself, language and situations, emphasizing the theatricality inherent to all human activity. Her latest work was the exhibition *Theatre For a New Time* at Kunsthall Oslo, about the controversial Hålogaland Theater from the 1970s. She also gave a lecture about political art, dressed as a crocodile. Trine has lived i Tromsø for three years and has been affiliated with the northern region since many years. Lives in Oslo.





Werner Linster (1956, DE).....61

Werner Linster er kunstner og kunsthøyskulelærer. Han begynte med bokobjekter og malerier utført på papir og på andre overflater og underlag. Etter hvert førte disse interessene ham over i graffiti-feltet. Her jobbet han alltid stedsspesifikt med materialene han benyttet.

På innholdssiden er hovedinteressen skriftsystemer, hovedsakelig: tegnspråk brukt under Shang dynastiet i Kina (ca 1700-1100 f.Kr.); den overraskende tegneserieaktige billedskriften benyttet av Naxi'ene (trolig 2000 år gammel, Yunnan/Kina); Hittitenes hieroglyfer (ca 1300 f.Kr., Anatolia) og gåtefulle tegn etterlatt av tiggere og landstrykere.

Som kunsthøyskulelærer har han utført tverrkulturelle prosjekter (f.eks. Seppl an Achmed og Social Interventions I+II). Disse to prosjektene målsatte seg å spre trans-kulturell kommunikasjon og promotere flerspråklighet. Dette skjedde i etterdønningene av Tysklands gjenforenelse og i den sørgelige konteksten av økende vold mot mennesker med utenlandsk bakgrunn. Innenfor skolekonteksten ble mangfoldet av etniske bakgrunner og mengden av voksende kulturer sett på som et problem heller enn en berikelse. Derfor brakte Seppl an Achmed sammen unge Berlinbaserte flyktninger og studenter fra overklasse Hamburgs videregående skoler i et mail-art prosjekt.

Werner Linster is an artist and art teacher. He started off with book objects, paintings on paper and various surfaces and supports. These interests developed into the area of graffiti, and his activities here were always 'site specific' to the respective spaces, walls or found materials.

As for content his main area of interest is writing systems, primarily sign languages of the Shang dynasty in China (approx. from 1700-1100 B.C.); the surprisingly comic-like picture writing of the Na-xi (possibly 2000 years old, Yunnan/China); the hieroglyphics of the Hittites (approx. 1300 B.C., Anatolia) and clandestine signs of beggars and tramps.

As an art teacher, he has carried out intercultural projects (e.g. Seppl an Achmed and Social Interventions I + II). The two projects aimed at propagating trans-cultural communication and promotion of multilingualism. This was done in the aftermath of the German reunification and in the deplorable context of increasing violence against people with foreign backgrounds. Within the context of schools, diversity of ethnic backgrounds and a variety of flourishing cultures were perceived as a problem, rather than enrichment. This is why Seppl an Achmed brought together

young Berlin based refugee kids and students from an upper-class Hamburg high school to engage in a mail art project.







MUSIKK / MUSIC





Charlotte Bendiks (NO, 1984).....64

Charlotte Bendiks fra Tromsø er kjent over hele Europa for å skape euforiske øyeblikk på dansegulvet. Hun spiller uten sjangerbegrensninger, hun liker å kalle stilen sin for *Bodymusic*, alltid med en disco-følelse, rå latinorytmer og afrobass, det er HOUSE! Charlotte har vært sentral i musikklivet i Tromsø og Norge siden 2001, både som artist, produsent og arrangør. Bendiks har spilt på flere klubbscener i Norge og utlandet, som: C/O POP, Salon des Amateurs, Gewölbe, Plektrum Festival, Oak Rook, Papierfabrik, Stecken, Studio 672, Coco Schmitz, Sonar, Club Transmediale, Kleine Reise, Hanoi Sound Stuff, Insomnia, Sunkissed, The Villa, Blå og Fisk & Vilt, for å nevne noen. I 2007 var hun med på å starte Moist – kjent over hele Norge som et av de mest legendariske undergrunnsfest-konseptene.

Charlotte Bendiks from Tromsø is known throughout Europe for her ability to create euphoric moments on the dance floor. Her style is not limited by genres, she refers to it as *Bodymusic*. What you'll always get is a disco-feeling, raw latin rhythms and afro bass, it's HOUSE! Bendiks has been central on the music scene in Tromsø and Norway since 2001, multitasking as artist, producer and organizer. She has played several club scenes in Norway and abroad, like: C/O POP, Salon des Amateurs, Geowölbe, Plektrum Festival, Oak Rook, Papierfabrik, Stecken, Studio 672, Coco Schmitz, Sonar, Club Transmediale, Kleine Reise, Hanoi Sound Stuff, Insomnia, Sunkissed, The Villa, Blå and Fisk & Vilt to mention a few. In 2007 she helped found Moist – a legendary, Norwegian, underground party concept.





Kohib er Øivind Sjøvoll fra Sortland i Nordnorge. Han har vært en viktig del av klubbscenen i Tromsø siden 1997. Først som DJ og senere som en klubborganisasør. Musikkdebuten hans var med Parliavox i 2001. Bandet blandede funk og jazz med elektronika- og houseelementer. Han begynte soloproduksjonen sin innen elektronika høsten 2003 og i 2005 var han representert på kompilasjonen Prima Norsk 3 med sporet *Truger*. Han har remikset en lang rekke artister, først sammen med Parliavoxmedlem Torbjørn Ingvaldsen og senere alene under aliaset Kohib. Han er for tiden involvert i tre forskjellige prosjekter: Kohib, hvor han hovedsaklig spiller instrumentell elektronika/house/dub live og Simen Justdal fra TANK design tar seg av det visuelle. Sjøvoll, roligere vokalbasert pop/elektronika. Medlem av elektropopbandet F.A.C.E. (rytmer og enkel produksjon).

Kohib is Øivind Sjøvoll from Sortland in the north of Norway. He has been an important part of the club-scene in Tromsø, Norway since 1997, first as a DJ, later as a club organizer. He had his musical debut with the band Parliavox i 2001, mixing funk and jazz with electronica/house elements. He started his solo electronica production autumn 2003, and had his recording debut with the track *Truger* on the Prima Norsk 3 compilation in 2005. He has remixed a wide range of artist, at first with his Parliavox friend Torbjørn Ingvaldsen, and later solo under the Kohib alias. He now works with three different projects: Kohib – mostly instrumental electronica/house/dub, live in collaboration with Simen Justdal from TANK design on the visual side. Sjøvoll – calmer, vocal based pop/elektronika. Member of the electro-pop band F.A.C.E. (beats and basic production)





Kultbandet **LØKBRØD** har eksistert i 12 år og er et prosjekt i grenseland mellom rock, viser og avantgarde, og er kjent for låter som «Sett nerri fjæra og ser på en ræv», «Danske folk (12 øl)» og «Stoltenberg kjører panservogn i rasende fart over tundraen». **Løkbrød** har blitt omtalt som «et kronisk eventyr av et band» og «en kjær befrielse i vintermørket.» (Våganavisa, 9. desember 2009.) Etter mange år i hjemmestudio med et stort antall selv-distribuerte CDer har **Løkbrød** begynt å gjøre seg gjeldende som live-band siden 2009, til stor glede for sin fanskare, som vokser fortere enn karse i en melkepakke. **Løkbrød**s harde kjerne er Mikael Lindqvist, tangenter og vokal, og Lars Skoglund, gitar og vokal. På spillejobbene i sommer forsterkes **Løkbrød** av Rasmus Johansen, bass og Simen Vangen, trommer.

«Å lytte til **Løkbrød** er som en plutselig uventet flørt. Røff som en slagbjørn, presis som en symaskin, ømfintlig som en fysioterapeut.»

– Ståle Danielsen.

The cult band **Løkbrød** has existed for 12 years and is a project dwelling in the no man's land between Rock, Folk and Avant garde. They're known for songs like: "Sett nerri fjæra og ser på en ræv", "Danske folk (12 øl)" and "Stoltenberg kjører panservogn i rasende fart over tundraen". In the media **Løkbrød** has been referred to as a "chronic adventure" and a "dearly welcomed release from the darkness of winter". After having spent numerous years self-distributing CD's cranked out from a home-studio, **Løkbrød** has started making a name for themselves as a live act, and their fan base is growing rapidly. **Løkbrød** is made up of Mikael Linqvist – keys and vocals and Lars Skoglund – guitar and vocals. For their gigs this summer their line up will be reinforced by Rasmus Johansen on base and Simen Vangen on drums.

"Listening to **Løkbrød** is like a sudden, unexpected flirt. Rough as a killer bear, precise like a sowing machine and as gentle as a physiotherapist."

– Ståle Danielsen.





Nosizwe Baqwa (1983, NO/ZA).....67

Nosizwe har jobbet som vokalist og drevet med vokalproduksjon for en rekke etablerte norske artister inkludert: Madcon, Paperboys og Karpe Diem. Etter å ha vært en del av musikk-gamet i lang tid føler hun seg nå klar for å kjempe seg frem som soloartist. Hun har allerede opptrådd på noen av Norges største festivaler og konsertsteder, inkludert Oslo Live Festival og Ekstremsportvecko. NRK radio har utropt en av sangene hennes til «Norges sommerhit for 2011». Stilen hennes kan beskrives som en krysning mellom soft soul og whiskeystenket futuristisk blues. Hun har med seg sitt elektroniske akkompagnement, sin blåhårede cellist og flere spicy venner. Bandet hennes på denne konserten vil bli som følger: Vegar Dahl – elektronikk, Thor C. Maast – tangenter, Sulekah Ali Omar – dans, Marea Vigesaa – cello og bass, Magnus Haus – gitar og Doudou – trommer.

Nosizwe has worked as vocalist and vocal producer for a number of established Norwegian artists including Madcon, Paperboys and Karpe Diem. After a long time in the music game she's now ready to pave her own way as a solo artist. She has already played at some of Norway's largest festivals and concert spaces, including Oslo Live Festival and Ekstremsportsvecko. Norwegian national broadcast radio (NRK) has named one of her songs "Norway's summer hit for 2011". Her style is a cross between soft soul and whiskey drenched futuristic blues. She brings her electronic accompaniment, her blue-haired cellist and more spicy friends. Her band for this concert will be: Vegar Dahl – electronics, Thor C Maast- keys, Sulekah Ali Omar – dance, Marea Vigesaa – cello and base, Magnus Haus – guitar and Doudou – drums.





Taigatrost er et DJ- og musikkprosjekt sentrert rundt Anette Tunheim Jakobsen. Siden 2008 har de hatt en rekke spillejobber nasjonalt og internasjonalt, både som DJ og som live band sammen med Gaute Barlindhaug samt levert musikk til skifilmen *Eyes Wide Open* (Field Productions 2009). Duoet har blant annet optrådt på c/o pop i Köln, CTM i Berlin, Numusic i Stavanger og i forbindelse med Sunkissed i Oslo for å nevne noe. Konseptet planlegger utgivelse av sin første EP til høsten.

Gaute har jobbet med elektronisk musikk siden tidlig nittital og gav ut sin første plate i 1994. I årene som har gått har han vært involvert i en rekke prosjekter, som Aedena Cycle, Alania og Kolar Goi og han har jobbet med blant annet Svein Berge og Torbjørn Brundtland (senere Røyksopp). Anette har i tillegg til å være DJ, optrådd som gjestartist på KOHIBs album *Make Fire*, samt bemerket seg som en av drivkreftene i Tromsøs musikkmiljø som festivalsjef for Insomnia Festival. Duoet opptrer på LIAF både som band og Dj'er og spiller en blanding av livlig house og electro ispedd en god dose minimal og trang techno. Som band tar de deg med på en eventyrlig reise inn i et magisk og massivt lyndanskap hvor det sjeldent spares på effektene.

Taigatrost is a DJ and music project centered around Anette Tunheim Jakobsen. Taigatrost has since 2008 had several gigs in Norway and abroad, both as DJ and live band together with Gaute Barlindhaug. They've also scored the skiing film *Eyes Wide Open* (Field Productions 2009). The duo have places performed at c/o pop in Köln, CTM in Berlin, Numusic in Stavanger and in connection with Sunkissed in Oslo, to mention a few. If everything goes according to plan Taigatrost's first EP will be out this fall.

Gaute has worked with electronic music since the early nineties and released his debut record in 1994. In the years since then he's been involved in a long string of projects, like Aedena Cycle, Alania and Kolar Goi. He has worked with, among others, Svein Berge and Torbjørn Brundtland (later Røyksopp). Anette has in addition to being a DJ, made a guest performance on KOHIB's album *Make Fire*. She has also shown herself to be a valuable asset to the music scene in Tromsø through her efforts as head of the Insomnia Festival. At LIAF the duo will perform both as a band and as DJ's. They play a mix of lively house and electro with a generous dose of minimal and constricted techno. Taigatrost takes you on a magical journey into a massive soundscape laced with effects.





Torpedo er en (prosjektbasert) ikke-profitertende organisasjon som driver promotering og produksjon av *artists' books*, kunstteori og *critical readers* til samtidskunstheltet. Fra sine lokaler i Trelastgata i Oslo fungerer Torpedo både som forlag og bokhandel. I tillegg arrangeres det i disse lokalene av og til utstillinger og konserter relatert til bokslipp og publisering, eller mer diskursive aktiviteter som paneldebatter. Som forlag har Torpedo Press gitt ut alt fra fanziner til essayserier og artist's books. Aktiviteter utover dette inkluderer forskning og kuratorisk praksis som har til hensikt å undersøke produksjonen av trykket materiale i et historisk og kontemporært perspektiv, samt ulike publiseringsstrategier.

Torpedo is a non-profit (project-based) organization devoted to the promotion and production of artists' books, art theory and critical readers in contemporary art. Situated in Trelastgata, Oslo, Torpedo is both a publisher and a bookstore, and occasionally a venue for exhibitions and concerts related to book launches and the process of publishing, or discursive activities like panel discussions and debates. As a publisher Torpedo Press' program ranges from fanzine productions to essay series and artist's books. Additional activities include research and curatorial practice aiming to investigate historical and contemporary production of printed matter, and different strategies in publishing.



GALLERI LILLE KABELVÅG





Mack[®]
VERDENS NORDLIGSTE BRYGGERI



